

[Dagmar Andreassen.]

der i dag skal behandles efter den nugældende toldlov, ikke være omfattet af den nye lov.

Det, der ligger her, er jo ikke færdigudarbejdet og kan heller ikke være det. Det er et af de tilfælde, hvor jeg helt kan tilslutte mig, at lovforslaget indeholder mange bemyndigelser til ministeren, for vi accepterer jo at følge Fællesskabernes regler, hvis vi tilslutter os, og så må det være på sin plads, at der er bemyndigelser.

Jeg er som sagt glad for, at vi ikke skal diskutere dette i enkeltheder, for selv om jeg har været med til revision af toldloven flere gange og er bruger af loven, er jeg ikke ven med den, og jeg har meget svært ved at finde ud af den. Det er gang på gang gået mig sådan, at først når jeg i praksis er stødt på ting, kan jeg sige: hov, det burde nok have været rettet — og det er for mig et stort spørgsmål, om borgerne stilles godt nok i forhold til samfundet i henhold til toldloven.

Jeg vil tage bare ét eksempel op. Efter den gamle toldlovs § 99 og det nye forslags § 90 er det sådan, at hvis et firma ved indklaring af en vare er kommet til at angive en forkert toldpositions nummer, kan man ikke få dette rettet, hvis der er gået 3 måneder. På et eller andet tidspunkt skal der jo være en forældelsesfrist, men der er ikke en lignende forældelsesfrist fra toldvæsenets side, og den skal måske også nok være længere; men 3 måneder er nu ikke så forfærdelig lang tid. Men uanset om det er 3 måneder eller det er 6 måneder, så indeholder samme paragraf i stk. 4 en bestemmelse, der siger, at hvis man bliver klar over, at der er indklaret efter en forkert toldpositions nummer, og henvender sig til toldvæsenet, så kan man kun få fejlen rettet, hvis man kan godtgøre, at den vare, man importerede, virkelig også var den vare, som toldvæsenet accepterede det var ved indklaringen, og da det nu sker stikprøvevis, kan man altså kun bevise over for toldvæsenet, at det var den vare, hvis varen stadig væk står på importørens lager emballeret i den oprindelige forsendelse. Hvilket i praksis vil sige, at der er en hel del importører, som ikke vil have en ærlig chance for efter ganske få dage at sige: ja men det er den vare, toldvæsenet accepterede det ved indklaringen — fordi de nø-

jes med stikprøvekontrol — for lige så snart varen er hjemme, falder hammeren. Det vil sige, at har man en medhjælp, som opgiver en forkert positions nummer, så er hammeren i praksis faldet, og det synes jeg nok er betænkeligt, og jeg synes, det må være rimeligt at udforme dette lidt bedre.

Et af de efter mine betragtninger helt små spørgsmål i forhold til toldloven er nok det, som vil have allermost interesse for offentligheden, nemlig spørgsmålet om reglerne for indførsel af afgiftsfrie varer. Jeg har i forvejen syntes, det var betænkeligt, at den gruppe mennesker, som er sådan stillet, at de ofte kan rejse til udlandet, har en særlig fordel ved at kunne indføre varer toldfrit, når de har været væk i 3 dage, men værre ville det da blive, hvis de kunne indføre dem, uden at de havde været væk mere end en time; men der er i hvert fald for spiritus og tobak lavet overgangsregler. Det samme er ikke tilfældet for champagne, hedvin og bordvin. Det har været omtalt, og jeg kan kun tilføje, at man kan jo slutte ud fra dette, at har man en flaske champagne i sin kælder, må man hellere se at få den drukket, for den kan næsten ikke undgå at falde i værdi, hvis vi kommer med i EF.

Henning Philipsen: Det kan vel ikke undre nogen, når jeg siger, at vor interesse for dette lovforslag kan være på et temmelig lille og meget køligt sted, så meget mere som det fremgår af ministerens fremsættelsestale, at der her er tale om et forslag, som er fremsat med direkte sigte på, at Danmark skulle indtræde i EF. Derfor skal jeg sige, at vor medvirken vil i hvert fald være begrænset til, skal vi sige et minus. Så har jeg vist ikke udtrykt mig mere skarpt, end jeg kan tillade mig at gøre.

Naturligvis er det ganske klart, at hvis vi ikke kom med og ministeren eller tinget i øvrigt måtte anse det for rigtigt at tage toldloven op til revision, ja, så ville det forekomme os særdeles naturligt at deltage i forhandlingerne.

Men jeg må tillade mig at gøre en bemærkning til det, hr. Poul Nielson sagde; jeg synes nemlig ikke, det skal stå uimodsagt, når hr. Poul Nielson fremstiller det på den måde, at ved Danmarks eventuelle indtræden i EF kom vi i paradiset, for det betød den totale liberalisering af den danske